

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Сгзз 1118/07
11.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ОШ "ББ", коју заступа БА, дипломирани правник, ради накнаде зараде, одлучујући о захтеву за заштиту законитости тужиоца, изјављеном против пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.53/07 од 19.06.2007. године, у седници одржаној 11.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости тужиоца изјављен против пресуде Округног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.53/07 од 19.06.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Баточини П.583/06 од 07.10.2006. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му накнади зараду за период од 02.09.2002. године до 26.12.2004. године, у износима ближе означеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке одбијен је и тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да надлежним Фондовима и Заводима уплати доприносе и порезе за обавезно пензијско, здравствено и инвалидско осигурање по стопи и основици у висини која буде важила на дан уплате за период од 01.09.2002. године до 31.12.2002. године, на износе из става првог диспозитива пресуде. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Округног суда у Крагујевцу Гж.1.бр.53/07 од 19.06.2007. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда потврђена.

По добијању обавештења Републичког јавног тужиоца да неће подићи захтев за заштиту законитости, тужилац је благовремено изјавио овај ванредни правни лек због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости у смислу чл.421., у вези чл.401. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04), Врховни суд Србије је нашао да захтев није дозвољен.

Према члану 417. Закона о парничном поступку, јавни тужилац може подићи захтев за заштиту законитости само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. истог Закона, ако је противно одредбама тог Закона, суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (члан 3. став 3. тог Закона).

Ако јавни тужилац не подигне захтев за заштиту законитости у предвиђеним роковима, странке су на основу члана 418. Закона о парничном поступку овлашћене да саме изјаве овај ванредни правни лек. Странке захтев за заштиту законитости могу изјавити из разлога који је предвиђен за јавног тужиоца, јер не могу имати више права у коришћењу тог правног лека од јавног тужиоца.

У захтеву за заштиту законитости указује се на погрешну примену материјалног права, што не представља законом прописан разлог за изјављивање овог ванредног правног лека. Ни обавештење надлежног јавног тужиоца странкама у смислу чл.418. ЗПП, да се саме могу користити овим ванредним правним леком, не могу бити основ за изјављивање захтева за заштиту законитости из разлога који нису предвиђени чланом 417. Закона.

На основу чл.404., у вези чл.421. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг